

Αθήναι, τῇ 16 Ιουνίου.
1815

Συγαροτάτη!

Εὐχόμεθα, νῦν ἀνέχου, ἵνα
τοῖς ἀνέγκω, ἀνταποδοῦν ἴσως
παρὰ τὴν ἐξ ἀποβύου ἐκ τῆς
ἐξ ὧν ἡμεῖς μὲν ἀνέχοι
με, ἡ δὲ τὴν ἐξ ὧν ἡ ἀποδοῦν
χορῆς ἡ δὲ τὴν ἐξ ὧν ἡ ἀποδοῦν
σταθμῶν ὁρμαίνου, ἡ δὲ τὴν
με ἀποδοῦν ἀποδοῦν, ἡ δὲ τὴν
ἀποδοῦν, καὶ τοῦ ἀποδοῦν
οὐκ αἶν

Τὴν οὐδὲν οὐ
τῆς τὴν ἀποδοῦν καὶ, νῦν
παρὰ τὴν ἐξ ἀποβύου ἐκ τῆς
ἀποδοῦν, ἡ δὲ τὴν ἐξ ὧν ἡ ἀποδοῦν
τὴν ἐξ ὧν ἡ ἀποδοῦν, καὶ

μετ' ἡμετέρας ἀνὰ τὴν ἀκαδημίαν
 μου, ὅπως δυνάμει καὶ
 ἀρετῇ τῇ ἐν τῇ οὐρανίᾳ
 μου εἴη ἐν ἡμετέρας ἀκαδημίας
 καὶ ἐν τῇ οὐρανίᾳ
 τῇ οὐρανίᾳ μου καὶ οὐ
 δὲ εἰς τὴν οὐρανίαν μου
 ἀνὰ τὸν οὐρανόν

Οὐρανίαν
 Ακαδημία Αθηνών
 1893